

Duaja e Kumejlit

Tiranë, 2016

Titulli i librit: **Duaja e Kumejlit**

Recensent: **Vullnet MERJA**

E përktheu nga arabishtja: **H. Selim Stafa**

E redaktoi: **Jetmir Çela**

E korrektoi: **Vjollca KARAJ**

Përkujdesja grafike: **Sabrie FEZA**

Kapaku: **Sabrie FEZA**

E botoi: **Shoqata “Flladi”**

© **Shoqata “Flladi”**

FJALA E BOTUESIT

Dashuria dhe respekti i madh me të cilin All'llahu e ka rrethuar njeriun, shprehet qartë në Fjalën e të Lartit: **“Me të vërtetë Ne i nderuam pasardhësit e Àdemit (njerëzit)...”** (Sure“El Isrà”, ajeti 70).

All'llahut nuk i bëhet lutje vetëm për të kërkuar plotësimin e interesave të kësaj bote, pasi besimtari i vërtetë, në radhë të parë, në lutjen e tij i kërkon All'llahut Mëshirën e Tij dhe mbrojtjen që Mëshirëmadhi ka rezervuar për ata

që ruhen nga mëkatet e fajet; ai i lutet All'lahut të Lartësuar i bindur plotësisht se askush tjetër përveç Atij nuk do të kishte mundësi të dëgjonte e t'i përgjigjej lutjes së tij?

Vetëm i Gjithëdituri i di hallet dhe nevojat që kanë njerëzit, prandaj ata i drejtohen vetëm Atij, ashtu siç urdhëron i Larti në Fjalën e Tij në Kur'anin Kerim: **“Dhe Zoti juaj tha: Më thirrni Mua, Unë ju përgjigjem juve...”** (Sure “Gafir”, ajeti 60).

Në ajete të ndryshme të Kur'anit Kerim, All'lahu me Mirësinë e Vet, i mëson robët të Tij besimtar edhe me ç'fjalë t'i drejtohet Atij dhe urdhëron e thotë: **“All'lahu ka Emrat më të**

bukur, prandaj thirreni Atë (lutjuni Atij) **me ato** (Emrat e bukur)...” (Sure “El A'raf”, ajeti 180). Pra, All'llahu urdhëron që Atij t'i lutemi me Emrat e Tij të bukur, me ato Emra e Cilësi të larta me të cilat Ai e ka përshekruar Vetën e Tij në Kur'an. Dijetarët e fesë, në studime të veçanta, kanë hulumtuar dhe kanë shpjeguar veçantitë e mirësive që ka secili nga Emrat e bukur të All'llahut dhe në këtë kuadër kanë orientuar edhe me cilin Emër të bukur duhet thirrur Ai për një punë të caktuar.

Besimtari i përkushtuar, krahas detyrimeve për sigurimin e mjeteve të jetesës vetëm me rrugë të lejuara sipas ligjit të Islamit, si dhe përmbushjes së detyrimeve familjare e shoqërore, për asnjë rast ai nuk lë pas dore kryerjen e adhurimeve ditore të urdhëruara dhe

vazhdimisht mban në zemër “Dhikrin”, Përmendjen e All’llahut, fjalë që në Librin e All’llahut përmendet 275 herë, prandaj gjuha e tij është aq e lakueshme për të përmendur All’llahun e Lartësuar dhe për të falënderuar Atë, ashtu siç urdhëron i Larti në Fjalën e Tij të Nderuar: **“Më përmendni Mua, t’ju përmend edhe Unë juve; më falënderoni Mua dhe mos u bëni mosmirënjohës ndaj mirësive të Mia”** (Sure “El Bekare”, ajeti 152). Në këtë ajet të nderuar përfshihen të gjitha llojet e përmendjeve: adhurime të urdhëruara, adhurime të vullnetshme, këndim Kur’ani, përmendje të All’llahut dhe të tjera punë të mira që bën besimtari për të arritur të meritojë kënaqësinë e All’llahut.

Duaja (lutja) dhe Dhikri (Përmendja e All'lahut) për besimtarin fillon çdo ditë qysh me pastrimin e pjesshëm (abdesin) ose të përgjithshëm (guslin) që ai bën për të faluar namazin e Sabahut dhe vazhdon me lexim Kur'ani, me përsëritjen e “dy dëshmime”, me thirrjen e All'lahut me Emrat e Tij të bukur, me falënderimin dhe me lavdërimin e Zotit të botëve, me pastrimin e Tij nga çdo e metë, pra ai e përmend Krijuesin e vet me lutje të merituar vetëm për të Adhuruarin e Vetëm dhe patjetër edhe me Salavate për të Dërguarin e All'lahut. Kështu kanë vepruar edhe sahabët e Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'lahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), të cilët nga forca e madhe e besimit që kishin në zemrat e tyre, i

kërkonin të Dërguarit të All'llahut të nxiste për më shumë adhurime të vullnetshme.

Duatë (lutjet) që këndohen në hutbenë (ligjëratën) para namazit javor të Xhumasë dhe dy hutbetë vjetore që këndohen pas faljes së namazit të Bajrameve, janë raste gëzimi të veçantë për myslimanët, të cilët dëgjojnë nga imamët e nderuar dua (lutje) me fjalë që lënë mbresë në zemrat e besimtarëve; gjithashtu në ato vende islame ku praktikohet këndimi i Duasë së Kunutit më zë të lartë në namazin e Vitrit gjatë muajit të bekuar të Ramazanit, siç ndodh në Xhaminë e Qabes dhe në xhamitë kryesore të vendeve myslimane ku ndiqet

një praktikë e tillë, si edhe duatë (lutjet) që bëhen në raste të ndryshme gëzimi e hidhërimi, myslimanët dëgjojnë imamët e nderuar t'i drejtohen All'lahut me dua (lutje) e të kërkojnë me përgjërime, mëshirë, mbrojtje e ndihmë prej Tij; në të gjitha këto raste, besimtarët i përcjellin në heshtje fjalët e duasë (lutjes) dhe kur imami mbaron duanë (lutjen) e rastit, ata me një frymë luten bashkarisht: AMIN-O All'lah pranoje!

Fjala “dua” (lutje) në Kur'an përmendet 215 herë, prandaj myslimani është i ndërgjegjshëm për rëndësinë e duasë (lutjes), por ai e di mirë se duaja (lutja) drejtuar All'lahut nuk mund të jetë e pranueshme pa kushtet paraprahe:

besim të patundur, nënshtrim dhe përgjërim të plotë, se vetëm All'llahu e dëgjon dhe i përgjigjet duasë (lutjes) së tij; çka do të thotë se myslimani që i lutet All'llahut, është korrekt me kryerjen e detyrimeve që ia ngarkon feja, është i pajisur me edukatën që ia mëson Kur'ani dhe ndjek Synetin (tradiatën) e Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*); gjithashtu ai ka vetinë e bamirësisë, të mirësjelljes ndaj prindërve, kryen detyrimet e përgjegjësitë ndaj vetes, ndaj familjes, ndaj të afërmeve e ndaj shoqërisë dhe tek ai nuk vërehen vese të ulta, si kopracia për punë të nderuara dhe nga ana tjetër shpenzim për punë të kota; me një fjalë, myslimani i devotshëm

qëndron larg rrugëve që çojnë në veprime të ndaluara, apo në punë të urryera, punë që e ulin dhe e degradojnë njeriun moralisht.

Myslmanët janë të bindur se porta e Mëshirës së All'lahut është shumë e gjerë për të hyrë në të edhe mëkatarët e këtij ymeti (kësaj bashkësie); ata besojnë se edhe porta e pendimit të sinqertë para All'lahut është gjithmonë e hapur për ta, sepse që të gjithë janë pjesëtarë të asaj pjese të ymetit të Hazreti Muhammedit (*Paqja dhe bekimet e All'lahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) që kanë pohuar të dyja dëshmitë dhe të gjithë kanë të përbashkët: besimin në All'lahun, besimin në të Dërguarin e fundit të

All'lahut, Muhammed ibn Abdullahin dhe besimin në Librin e All'lahut, që do të thotë: *“Besim i plotë në atë çka është zbritur prej All'lahut dhe besim i plotë në atë çka është porositur prej të Dërguarit të All'lahut”*; të gjithë kanë një Kible të përbashkët dhe të gjithë quhen myslimanë - njerëz të nënshtruar ndaj All'lahut - të gjithë kanë të njëjtën fe, e cila quhet Islam, fe me të cilën vetë All'lahu është i kënaqur që ajo është feja jonë, me kusht që të mos kenë bërë ndonjë prej veprimeve që e prishin dhe e shkatërrojnë besimin.

Lutja është lavdëruar shumë edhe në fjalët e të Dërguarit të All'lahut. Nuk mund të ketë fjalë më kuptimplotë,

ashtu siç janë të gjitha thëniet e tjera të të Dërguarit të All'lahut, se fjala që ka thënë Resulull'lahi në lidhje me lutjen: **“Lutja është truri i adhurimit.”** dhe **“Lutja është adhurim.”**. Padyshim, fjala është për atë lutje që i drejtohet All'lahut nga thellësia e zemrës, me nënshtrim të plotë, me përvuajturi dhe me besim të patundur se lutjen e dëgjon vetëm All'lahu dhe asaj i përgjigjet vetëm Ai; prandaj besimtari mundohet të përzgjedhë fjalët me të cilat ai lutet dhe thërret Krijuesin e vet dhe, para së gjithash ai i lutet Krijuesit të botëve me Emrat e Tij të bukur, emra që kumbojnë aq ëmbël në veshin e vetë lutësit dhe të çdo dëgjuesi.

Lutjet (duatë) që na kanë përcjellur dijetarët prej brezit të parë të myslimanëve, si dhe lutjet (duatë) që kanë bërë e bëjnë imamët; me lejën e All'llahut i sjellin dobi myslimanëve, sepse fjalët e lutjeve lënë gjurmë në zemrën e besimtarit, e bëjnë besimtarin të përqendrohet me përvullje të plotë ndaj Madhështisë së All'llahut dhe të druhet shumë prej dënimit të Tij, e bëjnë atë të shohë me sytë e zemrës, të mendojë vetëm me shpirt dhe jashtë interesave e dëshirave të kësaj bote të përkoh-shme; e bëjnë atë të zhveshë veten nga egoizmi, të pastrojë zemrën nga smira e zilia, të vështrojë në mjedisin ku jeton vetëm nën prizmin e Kur'ani Kerimit dhe në përputhje të

plotë me “Synetin” e të Dërguarit të All’llahut.

Pas lutjes (duasë), besimtari fiton një qetësi e kënaqësi të veçantë që atij i vjen nga brendësia e qënies së vet; ndihet më i sigurt në vetvete dhe beson se është afruar më pranë Mëshirës së All’llahut të Lartësuar. Duaja në fundin e çdo adhurimi, apo pas mbarimit të çdo pune a veprimi të nderuar, vjen për besimtarin si plotësim i vetë adhurimit e i veprimit të bërë dhe, me lejen e All’llahut ka edhe Begatinë e Mëshirën e Tij, si dhe shtim të dashurisë së ndërsjellë e falje mëkatesh për pjesëmarrësit në lutje.

Nga ajetet e Kur'ani Kerimit dhe hadithet e të Dërguarit të All'llahut mësojmë se koha më e përshtatshme për të thirrur All'llahun dhe për t'iu lutur Atij, është pjesa e tretë e natës, koha kur myslimani për hir të All'llahut lë shtratin dhe ngrihet të falë namaz të vullnetshëm, plotësisht i përulur dhe i vetëdijshtë se lutja e tij do të gjejë përgjigje; ashtu siç mësojmë edhe për kohët e tjera, në të cilat me lejen e All'llahut është garantuar pranimi i lutjes dhe falja e gabimeve nëpërmjet pendimit të sinqertë. Edhe në rast se lutja nuk gjen përgjigje, përsëri myslimani e di mirë se vonimi i përgjigjes ose i mospërgjigjes së lutjes për çështje të kësaj bote, është për të

mirën e lutësit dhe aspak në dëmin e tij, sepse vetëm All'llahu ka Emrin e bukur “El Hakim” - i Urti - që do të thotë: vetëm Ai çdo gjë e bën ashtu siç duhet bërë dhe e vë atë vetëm aty ku ajo duhet vënë.

Dijetarët e brezit të parë të myslimanëve fillonin të luteshin vetëm pasi këndonin sure të tëra nga Kur’ani Kerim e pas një Dhikri të gjatë dhe vetëm atëherë kur kishin arritur në atë gjendje, në të cilën mendja e tyre shkëputej krejtësisht nga mjedisi rrethues; pikërisht në një gjendje të tillë shpirtërore ata ishin më të ndërgjegjshëm se në asnjë rast tjetër për Madhështinë e Fuqisë së All'llahut dhe

për frikën e madhe që i kapte për shkak të përfytyrimit të dënimit të Tij të rëndë; në këto çaste ata ishin plotësisht të vetëdijshëm se nuk kishte shpëtim tjetër veç Ndhimës dhe Mëshirës së All'llahut, prandaj ata fillonin të thërrisnin All'llahun e Lartësuar dhe t'i luteshin Atij me fjalë që u dilnin nga thellësia e shpirtit. Në fakt, lutja e tyre në një gjendje të tillë shpirtërore, ishte një bisedë intime (Munàxhàt) me sy të kthyer kah qielli me më të Dashurin e tyre, me Mikun e vetëm që ua di hallet e ua plotëson nevojat, prandaj ata i hapnin Atij zemrën dhe i parashtronin preokupimin më të madh që kishin: Ndhimë, Mëshirë dhe Shpëtim prej Zjarrit.

Është e vërtetë se një gjendje të tillë shpirtërore, nuk e arrin çdo besimtar, madje edhe ndër sahabët e nderuar, nuk ishin të shumtë ata që kishin arritur gradën e lartë të “Njohjes” (ma'rifetit) që përfitohet në atë gjendje të veçantë, kur shpirti del jashtë kornizës së trupit dhe manifeston vetvetiu nënshtrimin e plotë para Madhështisë e para frikës së All'llahut të Lartësuar.

Edhe Sahabët e nderuar të të Dërguarit të All'llahut, kanë parë nga afër çdo veprim e çdo reagim të Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*); megjithëkëtë, për nga ana e afërsisë me Profetin e All'llahut asnjëri prej atyre

dhe askush tjetër nuk mund të barazohet me pjesëtarët e familjes së uruar të Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), në vatrën e së cilës është zbritur Kur'ani. Kush tjetër më shumë se kjo familje e uruar kishte ditë-natë në gjirin e vet njeriun më të përzgjedhur, më të mirin e njerëzve, njeriun më të dashur e më të respektuar, të Dërguarin e fundit të All'llahut, i cili në të gjitha veprimet e qëndrimet e veta, rrezatonte vetëm mirësinë dhe drejtësinë që kumtonte mesazhi që atij i zbritej për mbarë botën, mesazhi që shpallte se ai ishte dërguar “*mëshirë e udhëzues*” për në rrugën e drejtë për mbarë njerëzimin dhe që njoftonte se ai ishte dërguar përgëzues për besimtarët e devotshëm dhe paralajmërues për ata që priren kah

interesat e dëshirat dhe lënë pas dore udhëzimin e All'llahut?! Është fakt i njohur dhe i pohuar prej vetë Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) se njerëzit që ai donte më shumë, ishin njerëzit e familjes së tij të pastër, sepse ata ishin mishi e gjaku i tij dhe që ai në shumë raste i përmend në mënyrë simbolike me fjalën ('itretij) që do të thotë: "*filizat e degës sime*". Ishte bija e tij e dashur, zonja e nderuar Fatime dhe dy djemtë e saj, nipat e të Dërguarit të All'llahut, të cilët ai i ka mbajtur në prehër dhe i ka shtrënguar në gjoksin e tij të bekuar; me një fjalë, ata kanë parë e kanë dëgjuar prej tij, atë çka nuk ishte e mundur të shihnin e të dëgjonin të tjerët, të cilët detyrimisht nuk mund të ishin gjithmonë në një shtëpi me të. Le

të kujtojmë p.sh. se Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) qysh fëmijë i vogël gëzoi Mirësinë e madhe të All'llahut të rritej e të edukohej në gjirin e familjes së Profetit (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), ku mësuesi dhe edukuesi për të do ishte vetë i Dërguari i All'llahut; nëna e tij e dytë, nëna që i bëri të gjitha shërbimet që kërkon rritja e fëmijës, ishte vetë nëna e besimtarëve, zonja e madhe Hatixhe (*All'llahu qoftë i kënaqur prej saj*); gjithashtu Imam Aliu, të cilin All'llahu me Mirësinë e Tij e udhëzoi në Islam qysh në moshë të njomë, kishte dhuratë prej All'llahut edhe mprehtësinë e qartësinë e fjalës dhe, falë këtyre dhuntive, të gjitha sprovat e jetës së tij në shërbim të Islamit, ai i përballoi me durimin shembullor që atij i kishte

mësuar i Dërguari i All'llahut, Profeti (*Paqja dhe bekimet e All'llahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

Një ditë xhumaje, Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) mbajti një fjalim. Pas fjalimit (hytbes), një burrë nga të pranishmit e pyeti Imam Aliun: "O Prijës i besimtarëve! Përse nuk na përgjigjet lutja jonë dhe All'llahu i Madhëruar thotë: **'Lutmuni Mua, t'i përgjigjem lutjes suaj!'**"

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) iu përgjigj: "Vërtet, zemrat tuaja i kanë tradhëtuar tetë virtyte:

E para: Ju e njohët All'llahun dhe nuk e keni zbatuar të drejtën ndaj Tij ashtu siç duhet ta bëni. Kjo njohje e juaja nuk ju solli asnjë dobi.

E dyta: Ju i besuat Profetit të Tij e pastaj e kundërshtuat Synetin e tij dhe e

braktisët Sheriatin e tij. Atëherë, ku është fryti i besimit tuaj?

E treta: Ju e lexoni Librin e Tij që e ka zbritur për ju, por nuk e zbatoni atë. Ju thatë: ‘Dëgjuam dhe u bindëm.’, pastaj e kundërshtuat.

E katërta: Ju thoni: ‘I frikësohemi Zjarrit; por në çdo kohë i afroheni atij me gjynahet tuaja. Ku është frika juaj?!

E pesta: Ju thoni se e dëshironi Xhennetin dhe çdo ditë veproni vepra që ju largojnë prej tij. Ku është dëshira juaj?!

E gjashta: Ju ushqeheni me Mirësitë e Krijuesit, por nuk e falënderoni Atë për ato mirësi.

E shtata: Allahu ju ka urdhëruar që ta merrni armik shejtanin dhe ka thënë: **“Me të vërtetë, djalli është armik për ju, prandaj vështrojeni si**

armik!...” (Sure "Fatir", ajeti 6)
 Mirëpo, ju u armiqësuar me të me fjalë
 dhe e mbështesni me vepra.

E teta: Ju i keni vendosur të këqijat
 e njerëzve para syve tuaj dhe të këqijat
 tuaja i keni hedhur pas shpinave tuaja.
 Ju akuzoni të tjerët, ndërkohë që e
 meritoni më shumë atë akuzë.

Çfarë lutjeje do t'ju përgjigjet juve,
 pas gjithë kësaj, ndërkohë që i keni
 mbyllur me duart tuaja dyert e lutjes?!
 Jini të devotshëm dhe ndreqini punët
 tuaja! Bëjini të çiltërta të fshehtat tuaja!
 Urdhëroni në të mira dhe ndaloni nga
 të këqijat, që t'ju përgjigjet (plotësohet)
 lutja juaj." (Sefinetul Bihar; vëll. 1, f.
 448-449)

Le të kërkojnë Mëshirën e Mirësitë e
 All'llahut, thellësisht të bindur se vetëm
 All'llahu është Dëgjuesi i lutjes dhe

vetëm All'llahu i përgjigjet lutjes së robit të Tij besimtar.

Lusim All'llahun të na bëjë prej atyre që lutemi me përkushtim, që falënderojmë Krijuesin e gjithësisë dhe që shpresojmë vetëm në Mirësinë e në Mëshirën e të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëmadhit.

Shoqata FLLADI

Duaja e Kumejlit

Kjo është nga lutjet e njohura. Mëxhksij (All'llahu e mëshiroftë!): Kjo është prej lutjeve më të mira. Kjo është duaja e Hizrit, të cilën Imam Aliu ia mësoi Kumejlit, i biri i Zijadit {njëri nga shokët e afërt të Imam Aliut (Paqja qoftë mbi të!)}. Një herë Kumejli iu lut Imamit që t'i mësojë një dua. Imam Aliu (Paqja qoftë mbi të!) i tha: “O Kumejl, këndoje këtë dua për çdo natë, nëse nuk mundesh ta këndosh çdo natë, këndoje një herë në javë...”

O Zoti im! Të lutem me mëshirën Tënde që përfshin çdo send; me fuqinë Tënde me të cilën Ti mposht të gjitha sendet; përpara së cilës nënshtrohen të gjitha gjërat; përpara së cilës përulen të gjitha sendet. Të lutem me forcën e imponimit Tënd, me të cilën Ti mposht të gjitha sendet; me madhësitinë Tënde që nuk e përballon asnjë send; me madhësitinë Tënde që ka mbushur të gjitha sendet; me pushtetin Tënd që është lartësuar mbi të gjitha sendet; me fytyrën Tënde të qëndrueshme pas zhdukjes së të gjitha sendeve; me emrat e Tua, të cilat kanë mbushur anët e të gjitha sendeve; me diturinë Tënde që ka rrethuar të gjitha sendet; me dritën e

Fytyrës Tënde që ndriçon të gjitha sendet.

O Dritë! O i Shenjtëruar! O i Pari i të parëve! O i Fundmi i të fundmëve! O Zoti im! Falmi mëkatet që asgjësojnë përfundimin e veprimeve të mira! O Zoti im! Falmi mëkatet që sjellin ndëshkimin! O Zoti im! Falmi mëkatet që tjetërsojnë mirësitë! O Zoti im! Falmi mëkatet që pengojnë lutjen! O Zoti im! Falmi mëkatet që sjellin pësimin! O Zot im! Falmi mëkatet që ndërpresin shpresën! O Zoti im! Më fal çdo mëkat që kam bërë dhe çdo gabim që më ka kaluar! O Zoti im! Kërkoj të afrohem tek Ti duke të përmendur Ty; kërkoj ndërmjetësim me Ty për te Ty; të kërkoj

që me bujarinë Tënde të më afrosh pranë Vetes Tënde; të më inspirosh që të të falënderoj vetëm Ty; të më inspirosh që të të përmend vetëm Ty. O Zoti im! Të kërkoj me përgjërim, me përulësi dhe me frikë; të më ndjesh e të më mëshirosh; me caktimin Tënd të bësh që unë të ndjej kënaqësi; të më bësh dëshmues të kënaqësisë dhe kryeulët në të gjitha gjendjet! O Zoti im! Të drejtohem me kërkesën e më të varfërit, më nevojtarit; ashtu siç kërkon vetëm ai që ka dëshirën e madhe për t'u drejtuar vetëm te Ty. O Zoti im! Pushteti Yt u madhëroftë, pozita Jote u lartësoftë! Fuqia e pushtetit Tënd është e fshehur për të asgjësuar dredhitë; Urdhëri Yt është shpallur haptas; Forca

Jote mposhtëse dominon. Fuqia Jote është e pandërprerë dhe nuk mund t'i shpëtoj gjykimit Tënd. O Zoti im!

Për mëkatet e për ligësitë e mia nuk gjej as falës e as dikë që t'i sprapsojë. Nuk gjej askënd e asgjë përveç madhërisë Tënde; që punët e mia të këqija të m'i shndërrojë në të mira, nuk ka Zot tjetër përveç Teje. Ty nuk të mungon asgjë, Ti nuk ke nevojë për asgjë. Ti nuk ke asnjë të metë e asnjë mangësi; të lutem me falënderimet e me lavdërimet që janë të veçanta vetëm për Ty. Unë i bëra padrejtësi vetvetes me guximin e padijes time. Unë gjeta qetësi jo vetëm nga përmendja e përhershme që Ti bën për mua. Por edhe nga ajo që

prej Teje vjen mbi mua. O Zoti im! O Miku im! O Zotëria im! O Zotëruesi im! Sa të liga më ke mbuluar! Sa skandale e fatkeqësi më ke pakësuar e nga sa goditje të pritshme më ke ruajtur; nga sa punë të urryera më ke sprapsur e nga sa të këqija më ke ruajtur; sa lavdërime të bukura, të cilat unë nuk i meritoj Ti i ke përhapur për mua! O Zoti im! Sprovat që unë kaloj janë të mëdha. Gjendja ime e keqe u bë e tejskajshme. Punët e mia mbetën vetëm të mangëta dhe prangat më lidhën; prerja e shpresës më mbylli derën e dobisë; më gënjeu kjo botë me mashtrimet e saj; më gënjeu egoja ime me veprimet e dënueshme e gjaku im i shprishur. O Zoti im! Pash madhërinë Tënde! Mos i vër perde

lutjes që të bëj për punët e veprimet e mia të këqija; Mos më diskredito duke mbuluar të fshehtat e mia për të cilat Ti ke dijeni të plotë!

Mos e shpejto ndëshkimin mbi mua, për shkak të punëve të liga që kam bërë në vetminë time; as për shkak të ligësive ku jam zhytur nga padija ime; as për shkak të epsheve të shumta dhe të shkujdesjes. O Zoti im! Pash madhërinë Tënde! Ji i butë me mua në të gjitha gjendjet! Të më ndjesh në të gjitha punët për të cilat duhem ndëshkuar!

O Zoti im! O Edukuesi im! Cilin kam unë përveç Teje?! O Sunduesi im! Ti vendose që unë të ndjek dëshirat dhe

egon time; dhe të mos jem i kujdesshëm ndaj zbukurimeve që më bën armiku im; i cili më mashtroi me ngasjet e tij dhe unë e kënaqa atë me veprimet e mia. Unë e tejkalova edhe atë që ishte vendosur të ndodhte mbi mua. Unë shkela kufijtë që Ti ke vënë dhe kundërshtova disa nga urdhërat e Tua. Lavdërimi e falënderimi janë vetëm për Ty! Për të gjitha këto, nuk kam asnjë argument në favorin tim. Gjithçka që më ndodh është me vendimin e caktimin Tënd. Të gjitha këto më imponohen nga urtësia Jote dhe sprovat në të cilën Ti më ke vënë. O Zoti im! Unë vij te Ti pasi kam lënë mangët përgjegjësitë; dhe kam shpërdoruar me veten time; vij te Ti duke të kërkuar

ndjesë e i penduar dhe duke mos preferuar të ardhmen. Vija të Ti duke të kërkuar falje për mëkatet e duke qortuar veten. Vija të Ti i vendosur, i dëgjueshëm dhe mirënjohës. Nuk gjej vend nga t'ia mbath për ato që kam bërë. Nuk gjej vend ku të mund të kërkoj ndihmë për punët e mia duke t'u drejtuar Ty; përveç pranimit të ndjesës që i kërkoj madhërisë Tënde; të më fusësh nën gjerësinë e mëshirës Tënde! O Zoti im! Pranoje ndjesën time! Më mëshiro kur jam në gjendjen më të vështirë; dhe më shpëto nga vështirësitë e mëdha që më vijnë nga punët e mia! O Zot! Mëshiroje dobësinë e trupit tim e hollësinë e lëkurës time; si dhe thyeshmërinë e kockave të mia! Ti që

fillove krijimin tim, mbrojtjen time, edukimin tim; ti që fillove mirësitë për mua dhe ushqimin tim; më fal për hir të fillimit të bujarisë Tënde dhe mirësisë Tënde më të parë mbi mua! O Zoti im! O Zotëria im! O Edukuesi im! A do të më fusësh në Zjarrin Tënd, pasi unë kam besuar se vetëm Ti je Zoti Një e i Vetëm?! Pasi zemra ime është përqendruar vetëm në këtë besim, në njohjen Tënde; dhe gjuha ime është e vendosur të të përmendë vetëm Ty?! Besimi në ndërgjegjen time vjen prej dashurisë Tënde; vjen pas mirënjohjes dhe lutjes time të sinqertë. Unë jam plotësisht i nënshtruar ndaj pushtetit të sundimit Tënd. O Ti më i Nderuari! Është e pamundur që Ti të

humbësh atë që Vetë e edukove; dhe të largosh atë që Ti Vetë e afrove; ose ta lësh në rrugë të madhe atë që Ti Vetë i dhe strehë; ose të dorëzosh në fatkeqësi atë që Ti Vetë e ndihmove dhe e mëshirove.

Ah, sikur kjo lutja ime, o Zotëria im, o Zoti im, o më i Afërmi im, të ishte aq e fuqishme, sa të ndalte ndëshkimin në Zjarr; për ata që kanë ulur kokën në sexhde për madhërinë Tënde; për ato gjuhë që shqiptuan nga thellësia e zemrës se Ti je Zoti Një e i Vetëm; për ato zemra që të falënderojnë e të lavdërojnë vetëm Ty; për ata që pohojnë me mirënjohje se vetëm Ti je Zoti e Zotëruesi; duke vërtetuar diturinë për Ty që mbajnë në ndërgjegje, derisa u

bënë të nënshtruara e të frikësuar. Dhe për ato gjymtyrë që me bindje të adhurojnë vetëm Ty. Dhe që të drejtohen Ty me përvuajturi për të kërkuar faljen e mëkateve! Ç'është ky mendim për Ty?! Sikur Ti nuk na njofton për mirësitë që burojnë prej madhërisë Tënde?! O i Nderuar! O Zot! Ti e di dobësinë time ndaj atyre pak pësimeve e mundimeve të kësaj bote. Ti i di të gjitha gjërat e padëshiruara që bien mbi njerëzit. Këto janë pësime e gjëra të padëshiruara, që kalojnë në pak kohë. Përballohen me lehtësi dhe brenda një afati shumë të shkurtër. Si do t'i përballoj unë pësimet dhe gjërat e padëshiruara, që do të ndodhin në botën e Ardhshme?! Ato janë pësime të

qëndrueshme e që vazhdojnë gjatë. Këto pësime kurrë nuk do t'u lehtësohen atyre që do t'i pësojnë; sepse këto pësime të rënda vijnë vetëm prej zemërimit Tënd e hakmarrjes Tënde. Këto janë pësime që nuk i përballojnë dot as qiejt e as toka.

O Zoti im! Si do t'i përballoj unë, robi Yt i pafuqishëm, i nënshtruar, i përbuzur dhe më i mjeruari ndër të mjeruarit?! O Zoti im! O Zotëruesi dhe i Afërmi im! Për cilat punë të ankohem te Ti? Për cilën nga këto punë të shqetësohem e të qaj? Për ashpërsinë e ndëshkimit të dhimbshëm, apo për kohëzgjatjen e pësimit? Nëse Ti vendos të më ndëshkosh në grupin e armiqve të Tu; në grupin e atyre që do të

ndëshkohen për mëkatet e bëra; nëse Ti më ndan nga të dashurit e miqtë e Tu.

O Zoti im! O Zotëruesi im! O i Afërmi dhe Edukuesi im! Më jep durimin që të përballoj ndëshkimin Tënd! Po qysh mund të duroj unë ndarjen me Ty? Prandaj më dhuro durim që të përballoj nxehtësinë e Zjarrit Tënd! Qysh mund të duroj që të mos shikoj bukuritë e papërshkrueshme të mirësive të Tua? Qysh do mundem të duroj të banoj në Zjarr unë që shpresoj në faljen Tënde?! Betohem sinqerisht në madhërinë Tënde, o Zotëruesi e i Afërmi im! Nëse do të më lejosh të flas nga mesi i të ndëshkuarve, do të të drejtohem më zë të lartë, ashtu siç të drejtohen ata që shpresojnë. Do të të thërras Ty me zë të

lartë, ashtu siç thërrasin ata që janë të detyruar. Do të qaj para Teje, ashtu siç qajnë ata që kanë humbur gjënë më të shtrenjtë. Kudo që të jem, vetëm Ty do të të drejtohem, o Miku i besimtarëve! O Qëllimi i fundit i shpresës së atyre që njohin madhërinë Tëndel! O Ndhimuesi i të gjithë atyre që të kërkojnë ndihmë!

O i Dashuri i zemrave të të sinqertëve!
O Zoti i botëve! Vetëm Ty të kërkoj qetësinë pas shtrëngesës! Vetëm Ti je pa asnjë të metë dhe vetëm Ty nuk të mungon asgjë. Vetëm Ti nuk ke nevojë për asgjë dhe vetëm Ti je i Plotpushtetshmi. O Zoti im! Me lavdërimet që të takojnë vetëm Ty; nga mesi i të ndëshkuarve, vetëm Ti e dëgjon zërin e një robi mysliman; i

burgosur në Zjarr për shkak të kundërshtimit të tij. Prandaj ai po ndëshkohet për mëkatet që ka bërë; ai është mbyllur në shtresat e Zjarrit për krimet e mëkatet që ka kryer; ai të thërret Ty ashtu siç thërret vetëm ai që shpreson në mëshirën Tënde; ai të thërret Ty me gjuhën e atyre që thonë: “Ti je Zoti Një e i Vetëm!” Ai kërkon ndërmjetësimin Tënd me cilësinë Tënde si Zotëruesi i gjithçkaje. O Sunduesi im! Si mund të qëndrojnë në ndëshkim; ai që të lutet në butësinë Tënde të premtuar?! Si mund të durojë dhimbjet e ndëshkimit në Zjarr; ai që shpreson në Mirësinë e në Mëshirën Tënde?! Si mundet ta dëgjin atë flakët e Zjarrit?! Dhe Ti e dëgjon zërin e tij dhe sheh

vendin ku ai gjendet?! Si mundet që atë ta përfshijnë gjuhët e flakëve dhe Ti e di dobësinë e tij?! Si mundet që ai të përpëlitet nëpër shtresat e Zjarrit dhe Ti e di besimin e tij të singërtë?! Si mundet ta zvarrisin atë engjëjt e Tu ndëshkues dhe ai të thërret Ty: “O Zoti im!”?! Si mundet që ai të shpresojë shpëtimin dhe Ti e lë atë në Zjarr?! Larg qoftë ky paragjykim për Madhërinë Tënde!

Asgjë e tillë nuk është njohur nga Mirësia Jote; nuk ka asnjë shembull të tillë që Ti me Mirësinë e me Bamirësinë Tënde, të kesh trajtuar me ndëshkim ata që besojnë se vetëm Ti je Zoti Një e i Vetëm. Betohem prerë në atë që di! Sikur në Urtësinë Tënde të mos ishte që të ndëshkohen ata që të mohojnë Ty;

dhe sikur të mos ishte vendimi Yt për të ndëshkuar përjetësisht kokëfortët kryeneçë; Zjarrin Ti do ta bëje të ftohtë e shpëtim dhe askush nuk do të kishte vend në të. Të shenjtëruar janë Emrat e Tu të bukur. Ti je betuar: “Do ta mbush Zjarrin me mohuesit xhinnë e njerëz! Në Zjarr do të qëndrojnë përjetësisht vetëm mohuesit kryeneçë e kokëfortë.” Ti, vetëm Ti që je i Lavdëruari, këtë e ke thënë qysh në fillim. Për një kohë shumë të gjatë Ti dhurove mirësi të shumta e nderim. Nuk mund të jenë të barabartë besimtari me atë që lë urdhërin e All'llahut. O Zoti im! O Zotëruesi im! Të lutem me fuqinë me të cilën Ti paracakton; ti i vendos çështjet përfundimisht dhe me Urtësinë

më të madhe. Të lutem me Fuqinë Tënde, me të cilën Ti mposht gjithçka që e bëre të jetë në këtë botë; të lutem largoje nga unë në këtë natë e në këtë orë; çdo mëkat që kam kryer dhe çdo faj që kam bërë; çdo punë të keqe që e kam mbajtur të fshehtë; çdo punë të mirë që e kam ditur dhe e kam mbuluar, ose e kam shpallur, ose e kam fshehur, ose e kam nxjerrë në dukje.

Çdo të keqe që Ti ke urdhëruar dy shkruesit e nderuar ta regjistrojnë; Ti i ke ngarkuar të ruajnë çdo gjë që del prej meje; Ti i ke bërë ata që të dëshmojnë kundër meje së bashku me gjymtyrët e mia. Ti je Mbikqyrësi mbi mua përveç atyre që Ti i ke ngarkuar të më vëzhgojnë; Ti je Dëshmuesi për gjithçka

që atyre u mbetet e fshehtë; dhe që Ti Vetë me Mëshirën e me Mirësinë Tënde ua fshehe e ua mbulove atyre. Të lutem të më japësh me tepricë nga të gjitha të mirat që Ti ke zbritur! Të më japësh çdo Bamirësi që ke në Mirësinë Tënde; çdo të mirë që Ti shpërndan dhe çdo lloj ushqimi të mirë që Ti ke dhënë! Të lutem për çdo mëkat që vetëm Ti e fal, për çdo gabim që vetëm Ti e mbulon. O Krijues! O Krijues! O Zoti im! O Sunduesi im! O Zotëruesi im! O Ti që disponon dobësinë time! Jam në dorën Tënde të më kapësh për koke e të më flakësh në ndëshkim. Vetëm Ti e di më mirë nevojën që kam dhe mjerimin ku kam rënë. Vetëm Ti je i Mirinformuari për varfërinë time. O Krijues! O Krijues!

O Krijues! Të lutem me të Vërtetën Tënde. Të lutem me Shenjtërinë Tënde; të lutem me Cilësitë e Tua më të larta e me Emrat e Tu më të mëdhenj; kohën time, natë e ditë, bëje që të jetë vazhdimisht për të përmendur Madhërinë Tënde dhe në shërbimin Tënd! Dhe punët e mia të jenë të pranueshme te Ti! Derisa të gjitha veprat dhe Virdet e mia (Lavdërimet përkujtuese) të jenë një Vird i vetëm!

Bëj që gjendja ime të jetë pa shkëputje në shërbimin Tënd! O Zotëruesi im! O Ti që nuk ke tjetër përmbi Vete! O Ti te i Cili unë parashtroj ankimet për gjendjen time! O Krijues! O Krijues! O Krijues! Forcoji gjymtyrët e mia në shërbimin Tënd! Më bëj të

qëndrueshëm e të vendosur në nevojat e mia! Më dhuro seriozitetin në frikën ndaj Madhërisë Tënde! Dhe vazhdimësinë e pandërprerë në shërbimin Tënd! Që gjithçka ta bëj me shpejtësi vetëm për Ty; në sheshin e konkuruesve të dalluar që nxitojnë për te Ti! Unë jam më i përvëluari ndër të dashuruarit për t'u afruar te Ti; që të jem afër Teje ashtu siç janë të përkushtuarit. Të jem nën frikën Tënde ashtu siç janë të vetëdijshmit. Më bashko në Fqinjësinë Tënde së bashku me besimtarët! O Zoti im! Sprapse atë që ka qëllim të keq ndaj meje! Vetëm Ti i asgjëson kurthet e kujtdo që ngre kurthe kundër meje. Bëj që ndër robët e Tu të kem vendin më të nderuar

pranë Teje! Bëj që të jem më i afërmi dhe më i privilegjuari pranë Madhërisë Tënde! Të gjitha këto arrihen vetëm në saje të Mirësisë Tënde. Më begato me Bujarinë Tënde dhe më bëj që të prirem kah Lavdërimi Yt; më ruaj me Mëshirën Tënde dhe bëje gjuhën time që të të përmendë vetëm Ty! Bëj që zemra ime të jetë e zhytur në detin e dashurisë vetëm për Ty! Bëj mirësi të veçanta me përgjigjen e bukur ndaj lutjes time!

Më pakëso pësimet që do të bien mbi mua dhe m'i fal gabimet që bëj pa dashje! Ti, me caktimin Tënd, u ke vënë detyrë robëve të Tu që të të adhurojnë vetëm Ty. Ti i ke urdhëruar ata të të luten vetëm Ty. Ti i ke siguruar ata se

do t'u përgjigjesh lutjes së tyre. O Zot!
Fytyrën time e kam drejtuar vetëm te Ti.
Te Ti, o i Madhi Zot, i kam shtrirë duart
e mia. Pash Madhërinë Tënde! Përgjigju
lutjes time! Më komuniko qëllimin tim
të fundit; dhe mos e privo shpresën
time nga Mirësitë e Tual! Më ruaj prej të
keqes së armiqve të mij, xhin e njerëz!
Vetëm Ty të arrin me shpejtësi
kënaqësia për punën e mirë. Fale atë që
nuk zotëron gjë tjetër përveç lutjes!
Vetëm Ti je Vepruesi sipas dëshirës. Të
drejtohem vetëm Ty, sepse Emri Yt
është ilaç; përmendja Jote është shërim
dhe bindja ndaj Madhërisë Tënde është
e mjaftueshme. Mëshiroje atë që ka për
kapital vetëm shpresën dhe për armë ka
vetëm të qarën! O Mirësimadh! O

Srapës i ndëshkimit! O Drita më e shpejtë për ata që janë në errësirë! O i Shumëdituri që nuk mësohesh! Lartësoje Muhammedin dhe familjen e Muhammedit! Dhe me mua bëj ashtu siç di të bësh vetëm Ti me ata që meritojnë! Mirësia e veçantë e Lavdërimi i All'lahut qoftë për të Dërguarin e Tij; për Imamët e bekuar nga familja e tij dhe për të gjithë shumë nderim e mirësi!

Duaja e Kumejlit
me gërma latine

Bismilahir Rrahmanir Rrahim
All'llahumme in-ni es-eluke birahmeti-
ke el-leti uasi'at kul-le shej; ue bi-ku-
uetikel-leti kaharte biha kul-le shej; ue
khadhe'a leha kul-lu shej; ue dhel-le
leha kul-lu shej; ue bi xheberutikel-leti
galebte biha kul-le shej; ue bi iz-zetikel-
leti la jekumu leha shej; ue bi
adhametikel-leti mele'et kul-le shej; ue
bi sulltanikel-ledhi 'ala kul-le shej; ue bi

uexhhikel baki ba'de fena-i kul-li shej;
 ue bi esmaikel-leti mele'et er-kane kul-li
 shej; ue bi ilmike l-ledhi ehāta bikul-li
 shej; ue bi nuri uexhhikel-ledhi edāae
 lehu kul-lu shej;

Ja Nuru ja Kud-dus, ja eu-uelul eulijne,
 ue ja Âkhirel ākhirijn, All'lahumme
 igfirli jedh-dhunubel-leti tahtikul 'isam;
 All'lahumme igfirli jedh- dhunubel-leti
 tunzilun nikam; All'lahumme igfirli
 jedh-dhunubel-leti tugajjirun ni'am;
 All'lahumme igfirli jedh-dhunubel-leti
 tahbisud-du'a; All'lahumme igfirli
 jedh-dhunubel-leti tektau' rrexha;
 All'lahumme igfirli jedh-dhunub el-leti
 tunzilul bela; All'lahumme igfirli kul-le

dhenbin edhnebtuhu; ue kul-le
khatietin akhta'tuha;

All'lahumme in-ni etekar-rabu ilejke bi
dhikrik; ue estashfiu' bike ila nefsike;

ue es'eluke bi xhudike en tudnijeni min
kurbike; ue en tûziani shukreke; ue en

tulhimeni dhikreke; All'lahumme in-ni
es eluke suale khadi-in mutedhel-lilin

khashi-in; en tusãmiheni ue terhemeni;
ue texh-aleni bi kismike radhijen

kãnian; ue fi xhemi-il ehuali
muteuadhian;

All'lahumme ue es eluke suale menish-
ted-det fakatuhu; ue enzale bike inde

shedaidi haxhetehu; ue adhume fijma

indeke regbetuhu; All'lahumme
 adhume sultanuke; ue ala mekanuke;
 ue khafije mekruke; ue dhahare
 emruke; ue galebe kahruke; ue xheret
 kudretuke; ue la jumkinul firaru min
 hukumetike; All'lahumme la exhidu li
 dhunubi gafiren; ue la li kabã-ih
 satiran; ue la li shejin min amelijel
 kabijhi bil heseni mubed-dilen gajruke;
 la ilahe il-la ente; subhaneke ue bi
 hamdike; dhalemtu nefsij; ue texhar-
 re'tu bi xhehli; ue sekentu ila kadimi
 dhikrike li; ue men-nike aleje;
 All'lahumme meulaje; kem min
 kabihin setertehu; ue kem min fadihin
 minel belai akaltehu; ue kem min

itharin uekejtehu; ue kem min mekruhin defa'tehu; ue kem min thenain xhemijlin lestu ehlen lehu neshertehu; All'lahumme adhume belai; ue efrete bi suu-u halij; ue kasuret bi a'malij; ue ka'adet bi eglali; ue habeseni an nef'i bu'du a'mali; ue khade'atni dunja bi gururiha; ue nefsi bi xhinajetiha ue mitali;

Ja sejjidi fe es'eluke bi iz-zetike en la jehxhube anke duãi s̄u-u ameli ue fiãli; ue la tefdhahni bi khafiji ma it-tela'te alejhi min sir-ri; ue la tuãxhilni bil ukubati ala ma amiltuhu fi khalauati min s̄ui fi'li ue isaeti; ue deuami tefriti ue xhehaleti; ue kethrati sheheuati ue

gafleti; ue kunil'lahumme bi iz-zetike li
 fij kul-li ahuali rāufa; ue aleje fij xhemi-
 il umuri atûfa; ilahi ue rab-bi men li
 gajruke; es'eluhu keshfe dhur-ri ue
 nedhare fi emri; Ilahi ue meulaje,
 exhrejte aleje hukmen itteba'tu fih
 haua nefsi; ue lem ehteris fijhi min
 tejjini aduii; fe gar-reni bima ahua ue
 es'adehu ala dhalikel kada; fe
 texhauertztu bima xhera aleje min
 dhalike ba'de hududik; ue khaleftu
 ba'de auamirik; fe lekel huxhxhetu aleje
 fi xhemi-i dhalik; ue la huxhxhete li
 fijma xhera aleje fijhi kadauke; ue
 elzemeni hukmuke ue belauke; ue kad
 atajtuke ja ilahi ba'de taksiri ue israfi ala

nefsi; mu'atedhiren nadimen;
munkasiren mustakijlen;
mustagfiren muniben; mukir-ren
mudh-inan mu'terifen; la exhidu mefer-
ren mim-ma kane min-ni; ue la
mefze'an eteuehxhehu ilejhi fij emrij
gajre kabulike udhri; ue idkhalike ij-jaje
fi saetin min rahmetike; All'lahumme
fekbel udhri; ue irham shid-dete dhur-
ri; ue fuk-keni min shed-di uethakij; Ja
rab-bi irham dha'fe bedeni ue rik-kate
xhildi ue dik-kate adhmi; Ja men bede'
khalki ue dhikri ue terbijeti ue bir-ri ue
tegdhijeti; hebni libtidai keremike ue
salifi bir-rike bi; Ja ilahi ue sejjidi ue
rab-bi; E turake mu'adh-dhibi bi narike

ba'de teuhidike; ue ba'de ma intaua
 alejhi kalbi min ma'rifetik; ue lehixhe
 bihi lisani min dhikrik; ue a'tekedehu
 dhamirij min hubbik; ue ba'de sidki
 I'tirafi ue duāi khadi'aan li rububijetike;
 hajhat ente ekremu min en tudajjia men
 rabbejteh; eu tub'ide men ednejteh; eu
 tushar-ride men ãuejteh;
 eu tuslime ilel belai men kefejtehu ue
 rahimteh; ue lejte shi'rij ja sejjidij ue
 ilahi ue meulaje; E tusal-litu nare ala
 uxhuhin khar-ret li adhamatike
 saxhideten; ue ala el sunin natakak bi
 teuhidike sadikaten; ue bi shukrike
 madiheten; ue ala kulubin a'tarafet bi
 ilahijeteke muhak-kikaten; ue ala

dhamaire hauat minel ilmi bike hat-ta saret khashiaten; ue ala xheuariha seat ila eutani teab-budike taiaten ue esharet bi istighfarike mudhi'neten; ma hakadha dhan-nu bike uela ukhbirna bi fadlike anke; Ja kerimu ja rabb; ue ente ta'lemu dha'fij an kalijli min belaid-dunja ue ukubatiha; ue ma jexhri fijha minel mekarihi ala ehliha; ala en-ne dhalike belaun ue mekruhu, kalijlun mekthuhu, jasir-run bekauhu, kasirun mud-detuhu; fe kejfe ihtimali li belail akhireti ue xhelijli uukuil mekarihi fijha ue hue belaun tetulu mud-detuhu, ue jedumu mekamuhu, ue la jukhaf-fefu

an ehlihi; li en-nehu la jekunu il-la an
 gadhabike ue intikamike ue sakhatike
 ue hadha ma la tekumu lehu semauatu
 uel erdh; Ja sejjidi fe kejfe bi
 Ue ena abduke edh-dhaifudh- dhelijlul
 hakijrul miskijnul mustekijnu; Ja ilahi
 ue rab-bi ue sejjidi ue meulaj; Li ejjil
 umuri ileyke eshku; ue lima minha
 adhixh-xhu ue ebki; li elimil adhabi ue
 shid-detihi; em li tulil belai ue mud-
 detihi; fe lein sejjerteni lil ukubati mea
 a'daike; ue xhema'te bejni ue bejne ehli
 belaik; ue fer-rekte bejni ue bejne
 ehibbaike ue eulijaike; fe hebnij ja ilahi
 ue sejjidij ue meulaje ue rab-bi; sabertu
 ala adhabike; fe kejfe asbiru ala firakike

ue hebni; sabartu ala har-ri narike
fe kejfe asbiru anin nadhari ila
kerametike; em kejfe eskunu fin nari ue
rexhaii afvuke; fe bi iz-zatike ja sejjidij
ue ja meulaje; uksimu sadikan lein
terekteni natikan; le edhixh-xhenne
ilejke bejne ehliha dhaxhijxhel amilijne;
Ue le esrukhenne ilejke surakhel
mustesrikihijne; ue le ibkijenne alejke
bukael fakidijne; ue le unadijenneke
ejne kunte ja uelijel mu'minin; ja gajete
amalil arifijn; ja gjathel mustegithijn; ja
habibe kulubis sadikijn; ue ja ilahel
alemjin; efeturake subhanake ja ilahi ue
bihamdike tesmau' fijha seute abdin
muslimin; suxhine fiha bi mukhalefetihi

ue dhaka ta'me adhabiha bi ma'sijetih
 ue hubise bejne etbakiha bixhurmihi ue
 xheriretihi; ue hue jedhixhxhu ilejke
 dhaxhijxhe muem-milin li rahmetike;
 ue junadike bi lisani ehli teuhjdike; ue
 jeteuesselu ilejke bi rububijetike; Ja
 meulaje; fe kejfe jebka fil adhabi ue hue
 jerxhu ma sefefe min hilmike; em kejfe
 tu'limuhun naru ue hue je'melu
 fadhleke ue rahmeteke; em kejfe
 jehrikuhu lehijbuha ue ente tesmau
 seutehu ue tera mekanehu;
 em kejfe jeshtemilu alejhi zefijruha ue
 entte ta'lemu da'fehu; em kejfe
 jetekalkalu bejne etbakiha ue ente
 ta'lemu sidkahu; em kejfe tezxhuru

zebanijetuha ue hue junadijke ja rabah;
em kejfe jerxhu fadhleke fi itkihi minha
fe tetrुकuhu fijha; hajhat ma dhalike
dhan-nu bike; ue lel ma'rufu min
fadhlike; ue la mushbihun lima amelte
bihi el muah-hidine min bir-riке ue
ihsanike; fe bil jekini ektau leula
hakeme bihi min ta'dhibi xhahidijke ue
kadejte bihi min ikhladi muanidijke le
xhealte en nare kul-leha berden ue
selama; ue ma kane li ehadin fijha
makar-ren ue la mukama; lakin-neke
takad-deset esmauke aksante en
temlaeha minel kafirine; Minel xhin-
nati uen nasi exhmein; ue en tukhal-lide
fijhal mu'anidin; ue ente xhel-le

thenauke; kulte mubtedian ue tetauelte
 bil in'ami muteker-rimen; efemen kane
 mu'minen kemen kane fasikan la
 jesteuune; ilahi ue sejjidi fe es'eluke bi
 kudretil leti kadderteha; ue bil kadhijetil
 leti hakemteha ue galebte men alejhi
 exhrejteha; en tehebe li fij hadhihi lejlti
 ue fij hadhihis-sa'ati; kul-le xhurmin
 exhremtuhu; ue kul-le dhenbin
 edhnebtuhu; ue kul-le kabihin
 esrertuhu; ue kul-le xhehlin a'miltuhu,
 ketemtuhu eu a'lentuhu; ekhfejtuhu eu
 edhhartuhu; ue kul-le sejjietin emerte bi
 ithbatiha el kiramel katibijnel-ledhijne
 uek-keltehum bi hifdhi ma jekunu min-
 nij; ue xhealtehum shuhuden alejje mea

xheuarihij; ue kunte ente er rakijbe
alejje min ueraihim; ue shahiden lima
khafije anhum; ue bi rahmetike
akhfejtahu; ue bi fadlike satertehu; ue
en tueffire hadh-dhi min kul-li khajrin
tunziluhu; eu ihsanin tufdhiluhu; eu
bir-rin neshertehu; eu rizkin beset-tehu;
eu dhenbin tegfiruhu; eu khatain
testuruhu; ja rab-bi ja rab-bi ja rab-b; ja
ilahi ue sejjidi ue meulaje ue malike rik-
kij; ja men bi jedihi nasijeti; ja alimem
bi dhur-rij ue meskeneti; ja khabiren bi
fakri ue fakati; ja rab-bi ja rab-bi ja rabb
es'eluke bi hakkike ue kudsike; ue
a'dhemi sifatike ue esmaik; en texh'ale
eukati fil lejli uen nehari bi dhikrike

ma'murah; ue bi khidmetike meusulah;
 ue a'mali indeke makbuleh; hat-ta
 tekune a'mali uel euradi kul-luha uirden
 uahiden; ue hali fij khidmetike
 sermeden; ja sejjidi ja men alejhi
 mu'aueli; ya men ilejhi shekeutu ah'uali
 ja rab-bi ja rab-bi ja rabb; kau-ui ala
 khidmetike xheuarihi; ueshdud alal
 azimeti xheuanihi; ue heb lil xhid-de fij
 khashjetike; ue ed-deuame fil it-tisali
 bikhidmetike; hat-ta esraha ilejke fij
 mejadijni sabikijne; ue usria ilejke fil
 barizijne; ue eshtaka ila kurbike fil
 mushtakijne; ue ednue minke dunu-uel
 mukhlisijne; ue ekhafeke makhafetel
 mukinijn; ue exhtemie fij xhiuarike

meal mu'minine; All'llahumme ue men eradeni bi suuin fe erid-hu; ue men kadeni fe ekid-hu; ue ixh'alni min ehseni abijdike nasijben indeke; ue akrabihim menziletan minke; ue ekhas-sihim zul-feten ledejk; fe in-nehu la jenalu dhalike il-la bi fadhlike; ue xhud li bi xhudike; ue a'tif alej-je bimehdike; uehfidhni bi rahmetike; ue ixh'al lisani bi dhikrike lehixha; ue kalbi bi hub-bike mutejjem-ma; ue mun-ne aleje bi husni ixhabetik; ue ekilni athreti; ue igfir zelleti; fe in-neke kadejte ala ibadika bi i'badetike; ue emertehum bi du'aike ue dhaminte lehum el-ixhabeh; fe ilejke ja rab-bi nasabtu uehx'hi; ue ilejke ja

rab-bi meded-tu jedi; fe bi iz-zetike
 istexhib li duai; e bel-ligni munajji; ue la
 tekta' min fadhlike rexhai; ue ikfni
 sherr-rrel xhin-ni uel insi min a'dai; ja
 seria' ridha; igfir limen la jemliku il'la
 du'a; fe in-neke fa'alun lima teshau; ja
 men ismuhu deau; ue dhikruhu shifa;
 ue taatuhu gina; Irham men re'su
 malihi er-raxha; ue silahuhu el bukau; ja
 sabiga ni'am; ja dafi'a nikam; ja nurel
 musteuhishine fi dhulam; Ja alimen la
 ju'al-lem; sal-li ala Muhammadin ue ali
 Muhammadin; ue if'al bi ma ente
 ehluhu; ue sal-lAll'illahu 'ala resulih
 uel eimetil mejamine min alihi ue sel'leme
 teslimen kathiren.

Duaja Komejl në arabisht

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَ خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ بِعِظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِأَسْمَائِكَ

الَّتِي مَلَأْتَ (غَلَبْتَ) أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَعْلِمِكَ
 الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي
 أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ
 الْأَوَّلِينَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ
 الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ كُلَّ
 خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ

وَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ
أَنْ تُدَيِّنِي مِنْ قُرْبِكَ وَ أَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَ أَنْ
تُلْهَمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ
مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَاحِنِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَجْعَلَنِي
بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَ فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ
مُتَوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ
فَاقَتُهُ وَ أَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَ عَظُمَ
فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَ عَلَا
مَكَانُكَ وَ خَفِيَ مَكْرُوكُكَ وَ ظَهَرَ أَمْرُكَ وَ غَلَبَ
قَهْرُكَ وَ جَرَتْ قُدْرَتُكَ وَ لَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ

حُكُومَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِذُنُوبِي غَافِرًا وَ لَا
 لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَ لَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ
 بِالْحَسَنِ مُبَدَّلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 وَ بِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ بَجَرَّتْ بِجَهْلِي وَ
 سَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَ مَنَّكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ
 مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ وَ كَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنْ
 الْبَلَاءِ أَقْلَتَهُ (أَمَلْتَهُ) وَ كَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ وَ كَمْ
 مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَ كَمْ مِنْ تَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ
 أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بَلَائِي وَ أَفْرَطَ بِي
 سُوءُ حَالِي وَ قَصُرْتُ (قَصَّرْتُ) بِي أَعْمَالِي وَ

قَعَدْتُ بِإِغْلَالِي وَ حَبْسِي عَنْ نَفْعِي بَعْدُ
أَمَلِي (أَمَالِي) وَ خَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بِغُرُوبِهَا وَ
نَفْسِي بِجِنَايَتِهَا (بِحِيَانَتِهَا) وَ مِطَالِي يَا سَيِّدِي
فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي
سُوءَ عَمَلِي وَ فِعَالِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا
أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَ لَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ
عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ سُوءِ فِعَالِي وَ
إِسَاءَاتِي وَ دَوَامِ تَفْرِيطِي وَ جَهَالَتِي وَ كَثْرَةِ
شَهْوَاتِي وَ غَفْلَتِي وَ كُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ
الْأَحْوَالِ (فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا) رُءُوفًا وَ عَلَيَّ فِي

جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفاً إِلَهِي وَ رَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ
 أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَ النَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَ
 مَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْماً اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى
 نَفْسِي وَ لَمْ أَحْتَرَسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي
 فَعَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَ أَسْعَدَهُ عَلَيَّ ذَلِكَ الْقَضَاءُ
 فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ (مِنْ
 نَقْضِ) حُدُودِكَ وَ خَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ فَلَكَ
 الْحَمْدُ (الْحُجَّةُ) عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَ لَا حُجَّةَ
 لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَ أَلْزَمَنِي
 حُكْمَكَ وَ بَلَاؤُكَ وَ قَدْ أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ

تَقْصِيرِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا نَادِمًا
مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا مُدْعِنًا
مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَفْرَأً مِمَّا كَانَ مِنِّي وَ لَا مَفْرَعًا
أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَ
إِدْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَعَةٍ (سَعَةٍ مِنْ) رَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ (إِلَهِي) فَاقْبَلْ عُذْرِي وَ ارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي
وَ فُكِّنِي مِنْ شِدِّ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ
بَدَنِي وَ رِقَّةَ جِلْدِي وَ دِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ
خَلْقِي وَ ذَكَرِي وَ تَرَبَّيْتِي وَ بَرَّيْتِي وَ تَغَذَّيْتِي
هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَ سَالِفِ بَرِّكَ بِي يَا إِلَهِي

وَ سَيِّدِي وَ رَبِّي أ تُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ
 تَوْحِيدِكَ وَ بَعْدَ مَا انطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ
 مَعْرِفَتِكَ وَ لَهَجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَ اعْتَقَدَهُ
 ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَ بَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَ
 دُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيَّهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ
 مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ أَوْ تُبْعِدَ (تُبْعَدَ) مَنْ
 أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ أَوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ
 مَنْ كَفَيْتَهُ وَ رَحِمْتَهُ وَ لَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ
 إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أ تُسَلِّطَ النَّارَ عَلَى وُجُوهِ خَرَّتْ
 لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَ عَلَى أَلْسِنٍ نَطَقَتْ

بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَ بِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَ عَلَى
قُلُوبِ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقَّقَةً وَ عَلَى ضَمَائِرِ
حَوْتٍ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَ
عَلَى جَوَارِحِ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ
أَشَارَتْ بِاسْتِعْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ
وَ لَا أُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَ
أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ
عُقُوبَاتِهَا وَ مَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى
أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَ مَكْرُوهٌ، قَلِيلٌ
مَكْتُهُ، يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ، قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ

اِحْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَ جَلِيلِ (حُلُولِ) وَقُوعِ
 الْمَكَارِهِ فِيهَا وَ هُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَ يَدُومُ
 مَقَامُهُ وَ لَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا
 عَنْ غَضَبِكَ وَ انْتِقَامِكَ وَ سَخَطِكَ وَ هَذَا مَا
 لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ يَا سَيِّدِي
 فَكَيْفَ لِي (يَا) وَ أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ
 الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَ رَبِّي وَ
 سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَ
 لِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَ أَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَ شِدَّتِهِ
 أَمْ لَطُولِ الْبَلَاءِ وَ مُدَّتِهِ فَلَمَّا صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبَاتِ

مَعَ أَعْدَائِكَ وَ جَمَعْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَهْلِ بِلَائِكَ
وَ فَرَّقْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي
يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ رَبِّي صَبْرْتُ عَلَيَّ
عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَيَّ فِرَاقَكَ وَ هَبْنِي (يَا
إِلَهِي) صَبْرْتُ عَلَيَّ حَرَّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ
النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَ
رَجَائِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ
أُقْسِمُ صَادِقاً لَنْ تَرُكَنِي نَاطِقاً لِأَضِجَنَّ إِلَيْكَ
بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْآمِلِينَ (الْآلِمِينَ) وَ
لَأُصْرِحَنَّ إِلَيْكَ صُرَاحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ وَ لَأُبْكِيَنَّ

عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ لِأُنَادِيَتِكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا
 وَيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَعِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَ يَا إِلَهَ
 الْعَالَمِينَ أَ فَتْرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَ بِحَمْدِكَ
 تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجِنَ (يُسَجِّنُ)
 فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ
 حُبْسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ حَرِيرَتَهُ وَ هُوَ يَضْحُجُّ
 إِلَيْكَ ضَحِيحٌ مُؤَمِّلٌ لِرَحْمَتِكَ وَ يُنَادِيكَ بِلِسَانِ
 أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا
 مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ هُوَ يَرْجُو

مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَ
هُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ
لَهَيْبِهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَرَى مَكَانَهُ أَمْ
كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ
أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّبُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ
صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَّتُهَا وَ هُوَ يُنَادِيكَ يَا
رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَشْرِكُهُ
(فَتَشْرِكُهُ) فِيهَا هَيْبَاتٍ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَ لَا
الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا مُشَبِّهُ لِمَا عَامَلْتَ
بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ إِحْسَانِكَ فَبَالِيْقِينَ

أَقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ
 جَاحِدِيكَ وَ قَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ
 لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ مَا كَانَ
 (كَانَتْ) لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرَأً وَ لَا مُقَامًا (مَقَامًا)
 لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ
 الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ أَنْ تُخَلِّدَ
 فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَ أَنْتَ جَلَّ تَنَاوُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا
 وَ تَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا
 كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إلهي وَ سَيِّدِي
 فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَ بِالْمُضِيَّةِ الَّتِي

حَتَمْتَهَا وَ حَكَمْتَهَا وَ غَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَتِهَا
أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَ كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ كُلَّ
قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَ كُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ
أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَ كُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ
بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ
مَا يَكُونُ مِنِّي وَ جَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ
جَوَارِحِي وَ كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ
وَ الشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ بِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ وَ
بِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَ أَنْ تُؤَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ

أَنْزَلْتَهُ أَوْ إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ أَوْ رِزْقٍ
 بَسَطْتَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَايَا تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إلهي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ
 مَالِكِ رِقي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي
 وَ مَسْكِنَتِي يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَ فَاقَتِي يَا رَبِّ يَا
 رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَ قُدْسِكَ وَ أَعْظَمِ
 صِفَاتِكَ وَ أَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ
 وَ النَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَ بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَ
 أَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَ
 أَوْرَادِي كُلُّهَا وَرِدًا وَاحِدًا وَ حَالِي فِي خِدْمَتِكَ

سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ
شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ قَوِّ عَلَيَّ
خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَيَّ الْعَزِيمَةَ جَوَانِحِي
وَ هَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَّوَامَ فِي
الِاتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ
السَّابِقِينَ وَ أُسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ وَ أَشْتَاقَ
إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَ أَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ
الْمُخْلِصِينَ وَ أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَ أَجْتَمِعُ
فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اَللَّهُمَّ وَ مَنْ أَرَادَنِي
بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَ اجْعَلْنِي مِنْ

أَحْسَنَ عِبِيدِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَ أَفْرِهِمْ مَنزِلَةً
 مِنْكَ وَ أَخَصَّهُمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ
 إِلَّا بِفَضْلِكَ وَ جُدُلِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ
 بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي
 بِذِكْرِكَ لَهْجاً وَ قَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيِّماً وَ مَنْنَ عَلَيَّ
 بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَ أَقْلِنِي عَشْرَتِي وَاعْفِرْ زَلَّتِي
 فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَ أَمَرْتَهُمْ
 بِدُعَائِكَ وَ ضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَالَيْكَ يَا رَبِّ
 نَصَبْتُ وَجْهِي وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي
 فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَ بَلِّغْنِي مُنَايَ وَ

لا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ
وَإِلْنِسِ مِنْ أَعْدَائِي، يَا سَرِيعَ الرِّضَا إِعْفِرْ لِمَنْ
لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا
مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غِنَى
إِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا
سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ
فِي الظُّلْمِ يَا عَالِمًا لَا يُعَلِّمُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَيِّمَةِ الْمَيَامِينَ مِنْ إِلِهِ وَ سَلَّمَ
تَسْلِيمًا كَثِيرًا

دعاء كمیل

تیرانا: 2016

نام کتاب: دعاء کميل

مترجم: حاج سليم اصطفی

زیر نظر: وئنت مریا (شیخ عباس)

جلد و صفحہ آرایہ: صبریہ فزا

ویرایش: یتیمیر چلا

مقابلہ: ویولسا کارای

ناشر: جمعیت "نسیم"

تیرانا 2016